

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074914720/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

hel anden Spillemaade, efter hvilken den skulde siges som en munter Snakken med sig selv. Rahbek fordrede i 1789 — for hundrede Aar siden — at Snyltegæsten skulde gives i en elegantere Form, end man dengang plejede: han tænkte sig ham beleven, velopdragen, elskværdig, da han ellers ikke kunde være nogen Ven af den udmærkede Leonard. Rahbek vilde lægge Vægt paa, at Oldfux kun opholdt sig hos Tybøe og Stygotius, fordi han vilde udspionere deres Anslag og meddele dem til Leonard, medens de for Oldfux tiltrækkende Smauser kun skulde afgive et Bimotiv.

Hos Olaf Poulsens umiddeibare Forgænger, Phister, fandtes der en Bestræbelse i denne Retning, forsaavidt som hans Oldfux førte sig ganske elegant, maaske en Smule med Scapins Væsen. Men Phister saa' i Oldfux dog mest Pudsenmageren, den intrigante Skalk, og brød sig mere om Maskefiguren end om Mennesket. Til Grund for denne Opfattelse kunde anføres, at Oldfux (skønt Navnet er hentet fra Engelsk) utvivlsomt laaner Træk af den italienske, graadige og snilde Pjerrot.

Hr. Olaf Poulsen forvandler sig som Oldfux til en halvgammel, fedtet og durkdreven, fordrukken og lastefuld, halvvejs godmodig og altid overlegen Dagdriver. Man ser Dovenskab i hans Gang og hører Fylderiet i hans Stemme. Hans Oldfux er en Sjofelist, saadan som en Daniel